

ת"פ 2591/08/19 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד אור חגובה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 2591-08-19 מדינת ישראל נ' חגובה

בפני
בעניין: המאשימה
כבוד השופטת זהר דיבון סגל
מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות
באמצעות עו"ד רותם נבון פסחה והמתמחה מור יעבץ

נגד
הנאשם
אור חגובה
באמצעות עוה"ד לירן פרידלנד

גזר דין

1. ביום 19.2.2020 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בהתאם להסדר דיוני בכתב אישום מתוקן כדלקמן: באישום הראשון באיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ותקיפה סתם - בן זוג עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. באישום השני בתקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. כחלק מהסדר הטיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בענייניו של הנאשם אשר יבחן את נסיבותיו האישיות כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט.

כתב האישום המתוקן ובתמצית

אישום ראשון

3. ביום 4.7.2018 בסמוך לשעה 5:00 במהלך בילוי משותף בו שהו עם אחרים הנאשם, המתלוננת וע.ג. (ילידות 2001), עלו השלושה לרכב של אחר שזהותו לא ידועה במדויק למאשימה, ועשו דרכם לבני עייש, עת הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

4. במהלך הנסיעה חנק הנאשם באמצעות ידיו את המתלוננת שישבה לידו. האחרונה בכתה, ניסתה להתנגד וביקשה כי יעזוב אותה, וע.ג. הזיזה את ידו של הנאשם מהמתלוננת. בהמשך נעצר הרכב לבקשת הנאשם בתחנת דלק באזור בני עייש, שם ירד הנאשם מהרכב ובאותן נסיבות הכה במכת אגרוף את דלת הזכוכית של החנות, שבר אותה וירד לו דם.

עמוד 1

5. השלושה המשיכו בנסיעה והגיעו לביתו אביו של הנאשם. שם ירדו הנאשם והמתלוננת מהרכב וע.ג. המשיכה עם הרכב לגדרה. השניים יצאו את הבית ונסעו אל קיוסק הנמצא בעיר גדרה, באותן נסיבות עזבה המתלוננת לביתה ומשהבחינה כי מכשיר הנייד שלה אינה ברשותה, שבה אל הקיוסק וביקשה מהנאשם שיחזיר לה את המכשיר. האחרון סירב, דחף אותה, וכאשר ניסתה המתלוננת לקחת את המכשיר מידי, הטיח הנאשם את ידה על ברזל שהיה בסמוך לקיוסק.

6. בהמשך הגיעה ע.ג. לקיוסק והשתיים נסעו אחר הנאשם שהיה במונית והחזיק במכשיר הנייד של המתלוננת. המתלוננת וע.ג. ניסו לחסום את נתיב נסיעתה של המונית עת עצרה בתחנה, תוך שמבקשות מנהג המונית לעצור ע"מ שהנאשם ישיב למתלוננת את המכשיר, אך האחרון המשיך בנסיעתו. כאשר המונית הגיעה לבית אז ירד הנאשם ממנה, נטל אבנים וזרק על רכבה של ע.ג. תוך שמאיים על המתלוננת באומרו: "אפוצץ אותך". השתיים עזבו את המקום.

אישום שני

7. מספר ימים עובר לאישום הראשון ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית אמו של הנאשם, בזמן שהמתלוננת והנאשם שתו משקאות חריפים. תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בפניה ובגופה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם.

תסקירי שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם הוגשו שבעה תסקירים המגוללים את נסיבותיו האישיות, רקע והיסטוריה עבריינית, אישיותו, נסיבות ביצוע העבירות, התייחסותו של הנאשם לעבירות בהן הורשע, הערכת הסיכון להישנות העבירות וסיכויי השיקום. בסיכומו של תהליך האבחון המליץ שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית.

תסקיר שירות המבחן מיום 15.6.2020 (להלן: התסקיר הראשון)

9. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 24, בוגר 11 שנות לימוד במקצוע מכונאות רכב, מתגורר עם אמו בדירת עמיגור באשדוד. הנאשם הוא בן יחיד להוריו שהתגרשו, אביו בן 50 עובד בחלוקת לחם ונשוי בשנית, אב לשישה ילדים. אמו בת 44, אם לילד נוסף בן 9, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם תיאר קשר הדוק עם אחיו הצעיר ועושה מאמצים לתמוך באמו כלכלית, תיאר קשר דל עם אביו. הנאשם תיאר כי אובחן עם קשיי קשב וריכוז, עברת מסגרות לימודיות רבות ונשר מלימודים בכיתה י"א. בגיל 19 התגייס לצבא, שירת שירות מלא כלוחם וריצה מאסר צבאי בשל עריקות. עם שחרורו, החל לעבוד כאחראי יצור ופריסה במפעל לחמים, שם עבד כשנתיים ופוטר בעקבות משבר הקורונה.

10. הנאשם מסר כי התנסה בסמים פסיכואקטיביים ובסם הקנבוס אך לטענתו אינו צורך כיום סמים. עוד מסר כי לאחר השתתפותו במסגרת קבוצת אלכוהול ונהיגה בה שולב בניסיון שיקומי בשנת 2017 דרך שירות המבחן, צורך

אלכוהול באירועים חברתיים ומגביל עצמו בכמויות הצריכה, שלא כמו בעבר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לערוך התבוננות על מניעיו להתנהגות אלימה והתמודדות עם מצבי לחץ, אך הבין כי צריכת אלכוהול מוגברת מגבירה התנהגות תוקפנית מצדו.

11. ביחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם הודה בשבירת דלת הזכוכית ובאיומים שהשמיע כלפי המתלוננת כמו גם בזריקת האבנים. אך לא הודה בתקיפת המתלוננת, דחיפתה והטחת ידה בברזל, הוא גם לא הודה באישום השני. עוד מסר כי ברקע האירוע, רצונו כי המתלוננת לא תעלה לטרמפ, תחושות השפלה וזלזול כלפיו והשפעת האלכוהול עליו. הוא הביע צער וחרטה על המעשים בהם הודה, וכן נכונות לבחון התנהלותו וקבלת סיוע בזיהוי מצבי סיכון והכוונה בהתנהלות נורמטיבית.

12. שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר, שגדל בתנאי מחסור חומרי ונוכחות מוגבלת של דמויות הוריות, שלקח על עצמו אחריות לטפל בצרכי הבית אך טרם גיבש זהות יציבה ומבוססת, שיתף מחיו והביע נכונות לבחון התנהלותו. בין גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את קשייו הרגשיים והתפקודיים של הנאשם מגיל צעיר, התנהגותו האימפולסיבית, קשייו להבין משמעות מעשיו, ראייתו את מקורות ביצוע העברה כקשורים להיותו מגן על המתלוננת וחוסר הכרה מלא מצדו בפוגענות שבהתנהגותו כלפי המתלוננת. בין גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, הרצון שביטא לבחון התנהלותו ולנהל אורח חיים נורמטיבי, יכולות תפקוד טובות ושיתוף הפעולה מצד הנאשם בעבר עם שירות המבחן. לאור האמור ולצורך גיבוש עמדה, ביקש שירות המבחן תקופת דחייה בת 4 חודשים.

תסקיר שירות המבחן מיום 2.10.2020 (להלן: התסקיר השני)

13. מהתסקיר עולה כי בתקופת הדחייה עבר הנאשם להתגורר לבדו באשקלון והחל ביציאתו לעצמאות, החל לחפש עבודה והשתלב בתוכנית לאומית לצעירים "יתד", במטרה לסייע במימוש זכויותיו, סיוע בסיפוק צרכים, פיתוח אישי ושילוב מתאים ונכון בחברה ובקהילה תוך השגת עתיד בטוח ברמה האישית המשפחתית והתעסוקתית.

14. מעו"ס המטפל במקום נמסר כי עד כה הנאשם השתתף במספר מפגשים, בהן דובר בעיקר על סיוע בהתנהלות עצמאית נכונה, עוד מסר כי קשר זה מהווה תמיכה עבור הנאשם ונראה כי החלו להיווצר קשרי אמון ושיתוף. עוד צוין כי הנאשם מביע רצון להיעזר בתוכנית וכמו כן מבקש להפנותו ל"מרכז הזדמנות" להכוונה וייעוץ תעסוקתי למטרת סיוע בשילובו בעבודה התואמת את צרכיו ומצבו.

15. גם בעת הזו שירות המבחן התרשם כי הנאשם טרם גיבש זהות יציבה ומבוססת ולאור כך מעריך כי שילובו בקבוצת צעירים בשירות המבחן תקדם אותו בהתנהלות נורמטיבית ותסייע בתהליך גיבוש זהותו והעמקת הבנתו באשר למשמעות מעשי העבירה.

16. לאור זאת, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצת צעירים בשירות והמשך מעקב אחר התהליך בו מצוי הנאשם בתוכנית "יתד". כמו כן הומלץ על מאסר מותנה

והתחייבות כספית.

תסקיר שירות המבחן מיום 31.1.2021 (להלן: התסקיר השלישי)

17. מהתסקיר עולה כי בתקופת הדחייה וביום 6.12.2020 זומן הנאשם לפגישת הכרות עם מנחות הקבוצה, הביע מוטיבציה לשילובו ונמצא מתאים. למרבה הצער ביום 23.12.2020 נפגע בתאונת דרכים, רכב פגע באופנוע עליו רכב. כתוצאה מהתאונה נזקק לניתוח ברגלו ושחרר לאחר מספר ימים כשהוא מוגבל בתנועה ונזקק לסיוע ומנוחה. במקביל, כך מסר שירות המבחן, פעילות הקבוצה בה היה אמור הנאשם להשתלב הושהתה לאחר שני מפגשים לאור הגבלות הקורונה. אולם משיחה שקיים שירות המבחן עם הנאשם, הביע האחרון רצון להשתלב בקבוצה עם חזרתה לפעילות, ומסר כי המשיך בקשר הדוק עם עו"ס תכנית "יתד". באופן דומה דיווח עו"ס מטפל ב"יתד" לשירות המבחן כי מתקיים קשר הדוק עם הנאשם והאחרון החל בתהליך מיצוי זכויות ונקבעה לו פגישה למרכז להכוונה תעסוקתית. לאור האמור ונוכח נכונות הנאשם להסתייע במערך הקבוצתי בשירות המבחן, חזר האחרון על המלצותיו.

תסקיר שירות המבחן מיום 4.7.2021 (להלן: התסקיר הרביעי)

18. שירות המבחן עדכן כי בקבוצה בה השתלב הנאשם נערכו 19 מפגשים, מתוכם הגיע הנאשם ל-11 מפגשים. במפגשים בהם נכח, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי, גילה עניין בתכנים ושיתף מעולמו האישי. מדיווח עו"ס מטפל בקבוצת "יתד" עולה כי תדירות הקשר ירדה והתבססה בעיקר על מיצוי זכויות בעקבות התאונה, אך הנאשם ביקש לחזק הקשר. בהתאם נקבעו 2 פגישות לנאשם, אך זה לא הגיע בטענה כי התקשה להתעורר.

19. הנאשם מסר כי אינו עובד, מתקיים מקצבת נכות זמנית של הביטוח הלאומי ורוב יומו נמצא בביתו ומסייע לאמו ולאחיו הצעיר. עוד מסר, כי לצד בחינתו את התנהלותו במשבר שחוה ובטרם אירוע העבירות, מרגיש חסר אונים בעקבות מצבו הבריאות ומתקשה לסגל לעצמו יציבות. הנאשם הציג אישורים לחלק מהמפגשים אותם החסיר, ולחלק אחר מסר כי התקשה להתעורר לאור השפעת כדורים משככים כאבים שנוטל לאור מצבו הבריאותי, וכן מסר אודות סירובה של אמו להסיעו למפגשים. עוד הוסיף להסביר כי הקשר עם עו"ס "יתד" הידלדל, אך ביקש לחדש הקשר ולהתמיד בו.

20. שירות המבחן העריך כי הנאשם עודו מצוי במשבר בעקבות התאונה שעבר, הן בהיבט הבריאותי, הן בהיבט התעסוקתי והן בהיבט הרגשי. הוא התקשה לגייס מוטיבציה לערוך שינוי והתקדמות במסגרת חייו. עם זאת, העריך שירות המבחן כי השתתפות הנאשם במסגרת הקבוצתית היוותה עבורו מקור תמיכה ויש בהמשך השתתפותו בסיוע בהגברת המוטיבציה לערוך התבוננות על התנהלותו. לאור זאת, חזר שירות המבחן על המלצתו על צו מבחן לשנה. עוד מסר שירות המבחן כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע שירות לתועלת הציבור.

תסקיר שירות המבחן מיום 18.10.2021 (להלן: התסקיר החמישי)

21. שירות המבחן עדכן כי הנאשם המשיך להגיע באופן קבוע למפגשים, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי, גילה עניין בתכנים הנידונים ושיתף מעולמו הפנימי. כן נמסר כי חלה הטבה במצבו הבריאותי, והוא החל לעבוד כעוזר נהג עם בן משפחתו. שירות המבחן התרשם כי על אף המשבר בעקבות תאונת הדרכים שעבר, הנאשם מתאמץ לקדם עצמו במסגרות חייו השונות וכי הוא מצליח להפיק תועלת מתקופת הניסיון הטיפולי. בהתאם לכך, חזר על המלצתו ליתן צו מבחן לשנה, במהלכו ימשיך הנאשם השתתפותו בטיפול קבוצתי וכן ימשיך קשר עם עו"ס תכנית "יתד". בנוסף, הומלץ על מתן צו של"צ בהיקף של 180 שעות למשך שנה במסגרת מתנ"ס "גן יבנה", מאסר מותנה והתחייבות כספית.

תסקיר שירות המבחן מיום 3.1.2022 (להלן: התסקיר השישי)

22. מהתסקיר עולה כי הנאשם נעדר ממסגרת הפגישות והתקשה לערוך התבוננות בהתייחס ליעדים שהוצבו בתחום התעסוקתי. להערכת הגורמים המטפלים, על אף קשייו להירתם באופן עקבי בקשר עם עו"ס מטפל, המשיך קשר במסגרת תכנית "יתד" הכרחית להמשך תהליך השיקום אותו החל. כן נמסר כי משחלה הטבה נוספת במצבו הבריאותי, החל לעבוד בתחום תשתיות אלחוטיות.

23. הנאשם שיתף את הגורמים המטפלים כי לאחרונה החל בתהליך בו הוא בוחן השלכות התנהגותו ומעשיו הן לטווח הקרוב והן לטווח הארוך וכי הוא חש שיש צורך להעמיק העבודה הטיפולית בתחום זה. התרשמות השירות למבחן מהנאשם הייתה כי מאמציו לקידום עצמו במסגרות השונות נמשכת, והערכה היא כי מאפייני התנהלותו והתנהגותו בביצוע העבירה קשורים לקשייו בתהליך גיבוש זהות יציבה וכי כיום, לאור השתלבותו בטיפול מטעם השירות ובתוכנית "יתד", לא נמצא בסיס לשילוב בטיפול בתחום האלימות. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצותיו.

תסקיר שירות המבחן מיום 9.5.2022 (להלן: התסקיר השביעי)

24. שירות המבחן עדכן כי הנאשם המשיך להגיע באופן קבוע למפגשים בקבוצתיים ולקחת חלק פעיל בשיח. הנאשם העמיק בהתבוננות על מאפייני התנהלותו, התנהגותו ודפוסיו ובמהלך התקופה היווה דמות משמעותית במסגרת הקבוצתית. כן נמסר כי הנאשם ממשיך בקשר עם עו"ס מטפל. עוד נמסר כי לתקופות הנאשם נעדר מהטיפול, אולם גילה אחריות והודיע על היעדרויות ואיחורים. לאחר שיחה משותפת מיום 28.04.22 עם הנאשם, עו"ס מטפל וקצינת המבחן, עלו סוגיות באשר לקשייו של הנאשם להתמיד בטיפול באופן רציף. לצד זאת, הנאשם ביטא צורך ממשי להמשיך קשר עם עו"ס מטפל ושיתף כי עבורו מדובר בדמות תומכת ויציבה בחייו.

25. הנאשם שיתף כי כיום, הוא ער למצבים חברתיים כדוגמת השלכות נטילת אחריות בעבור האחר, צורך לסיוע לסביבתו, הבנת תוצאות התנהגותו העלולים להעמידו בסיכון להתנהגות לא נורמטיבית, וכי כעת ביכולתו לבחון ולבחור את סביבתו החברתית תוך הצבת גבולות, לפעול מתוך שיקול דעת ומחשבה בוגרת ובחינת השלכות מעשיו.

26. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עובר תהליך משמעותי, מגבש את זהותו ומחזק גבולותיו הפנימיים ויכולתו לבחון התנהגותו ותגובותיו. הנאשם מבטא מחויבות לתהליך ולאורך כל התקופה משתף פעולה עם השירות

למבחן ומבטא רצון כן להימנע מהתנהגות בעייתית בעתיד. עוד סבר שירות המבחן כי הסיכון להתנהגות בעייתית הצטמצם וכי יש לחזק את התהליך החיובי אותו עובר הנאשם ולאפשר לו להמשיך במסלול השיקומי בו הוא מצוי. ולא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים.

27. לאור האמור, שירות המבחן חזר על המלצותיו מהתסקירים הקודמים למתן צו מבחן לשנה. בנוסף וכענישה מוחשית מציבת גבולות להתנהגותו אשר לצידה תתאפשר המשך שגרת חייו, על צו של"צ מורחב בהיקף של 180 שעות למשך שנה, במסגרת מתנ"ס גן יבנה, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים לעונש

28. המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות ובהם ההגנה על שלומו ובטחונו של אדם, תחושת ביטחון אישי וביחוד כאשר המדובר בנאשם הפוגע בבת זוגו הקטינה, מנצל את מעמדו בתור בן זוגה ומכה אותה לעיני אחרים. בתוך כך סקרה את נסיבות ביצוע העבירות וביקשה לייחס חומרה ייתרה בשים לב לגילה של הקטינה הצעירה מהנאשם בחמש שנים, העובדה כי מדובר אירועים חוזרים ובהפרש מספר ימים האחד מהשני ובעוד הנאשם תחת השפעת אלכוהול. עוד הפנתה לכך שהנאשם באישום הראשון, הכה בפניה של המתלוננת, אחז בצווארה. הוא לא חדל ממעשיו על אף שהמתלוננת ביקשה שירפה ממנה, מנסה בכל כוחה להתנגד לו. בהמשך מכה באגרוף בדלת זכוכית בתחנת דלק, אשר מעוצמת המכה, נשברה, לוקח את הטלפון של המתלוננת לחזקתו, מטיח את ידה בברזל, זורק אבנים על רכבה ומאיים עליה. ובאישום השני, חמישה ימים קודם לכן תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלות (עת/3).

מכאן בהתאם לפסקי דין אותם הציגה המלמדים לשיטתה על מדיניות הענישה הנוהגת, ביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

29. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה לגילו של הנאשם, יליד 1996 ולעברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות כאשר האחת מהן הינה עבירת אלימות כלפי בת זוגו אותה עת, המלמדת על דפוס התנהגות אלים (עת/1- עת/2). כן סקרה המאשימה את עיקרי תסקירי שירות המבחן, והדגישה את הקושי של הנאשם בלקיחת אחריות, שיתוף הפעולה וההתקדמות בטיפול ועל כך ראוי להתחשבות. להשלמת הטיעון ציינה המאשימה כי מדובר במקרה בו יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אך באופן מתון.

30. מטעמים אלו, כך לעמדת המאשימה, העונש הראוי לנאשם הוא מאסר בן 5 בן חמישה חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

31. באת כוח הנאשם בטיעוניה לא הרחיבה באשר לנסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה אלא מיקדה את הטיעון בנסיבות המצדיקות לטעמה חריגה ממתחם העונש ההולם. בתוך כך הפנתה לגילו של הנאשם, בן 26 במועד ביצוע העבירות היה בן 22, העבירות בוצעו על רקע שימוש לרעה באלכוהול, הוא לקח אחריות והביע צער וחרטה, מאז מביצוע העבירות חלפו כארבע שנים, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים. כן הפנתה לכך שהנאשם השתלב במסגרת תכנית "יתד". הנאשם עבר תאונת דרכים קשה בחודש דצמבר 2020, אז נזקק לניתוח ושיקום פיזי

ממושך באופן שהשפיע על תפקודו הכללי אך במקביל המשיך בשיקום ואף שילם מיוזמתו פיצוי למתלוננת סך 3,000 ₪. בהינתן הנסיבות המיוחדות של המקרה, סבורה באת כוח הנאשם ישנה הצדקה לסטייה חדה מהמתחם ועל כן ביקשה לאמץ המלצות התסקיר במלואם.

32. הנאשם בדברו האחרון: "קודם כל אני מביע חרטה על כל מה הלך פה, אני מבין את חומרת המצב, אני חי עם הורים גרושים, אני עוזר לאמא שלי, אין לי עזרה מההורים, בנוסף אני קניתי רכב במימון ל-3 שנים, אני מבקש לעשות של"צ שיקל עליי להמשיך גם בתוכנית "יתד" וגם שאוכל להתפרנס בכבוד ולחזור לחיים נורמטיביים".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

33. במקרה הנוכחי, מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני האישומים. מדובר במעשים אשר בוצעו בהפרש של ימים ספורים האחד מהשני, כלפי אותה מתלוננת, דפוס פעולה דומה ועל רקע שימוש לרעה באלכוהול. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)). דומה שזוהי גם עתירתם של הצדדים, על אף שהדבר לא נאמר במפורש.

34. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

35. הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים ובהם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וזכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשי אלימות במשפחה בענישה משמעותית ומוחשית.

36. ראו מיני רבים, רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו

והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019)."

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים בעבירות אלו, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים ממושכים בפועל. אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, כאשר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים וביניהם טיבה ואופייה של האלימות, תוצאות המעשים והנזק שנגרם לקורבן העבירה, רמת סיכון להישנות עבירות, עבר פלילי, נסיבותיו האישיות של הנאשם ועוד. טרם תובא רשימה בלתי ממצה של גזרי דין רלבנטיים לעניינינו, אבהיר כי חלק מהמקרים עולים בחומרתם על המקרה שלפניי, וחלקם נופלים ממנו. ואולם יש באלו כדי ללמד על הקו המחמיר בו נוהגת הפסיקה כנגד נאשמים נעדרים אופק שיקומי, שלא בדומה למקרה שלפניי.

רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג וזאת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. באירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה מכת אגרוף בראשה וגרם לשריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. במקרה אחר אחז בגרונו בשתי ידיו, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. במקרה נוסף סטר לה בפניה, ובאירוע תקיפה נוסף משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון דחתה תוך מתן דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשי הנאשם ועל ענישה שתהווה את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר

על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

עפ"ג (תל-אביב) 39724-01-21 משרקי נ' מדינת ישראל (8.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג בכך שתפס בזרועה בחוזקה, השכיב אותה על המיטה, תפס בידה וסטר לה מספר פעמים בפניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת המטומות בידה ושמלתה נקרעה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלוות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות. לבסוף גזר על הנאשם, בן 26, רווק, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, תוך התחשבות באפיק טיפולי, עונש של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד מע"ת, פיצויים למתלוננת על סך 1,200 ₪ וצו מבחן. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בוטל צו השל"צ אך ההרשעה ויתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. ברקע שתיה אלכוהולית, תקף הנאשם את בת זוגו, בעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. במעשיו גרם לה חבלות גופניות של ממש בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. וגזר על הנאשם אשר נטל אחריות על מעשיו, שהודה וחסך בזמן שיפוטי רב ובהעדת המתלוננת, לחובתו הרשעות קודמות ושירות המבחן נמנע בהמלצה טיפולית בעניינו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות לצד מע"ת. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות, יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא כל שינוי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - (הוצג על ידי המאשימה), המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת דינו בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצה שלילית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020) - המערער הורשע בעבירה של תקיפה סתם, בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי של הנאשם, על היעדר תסקיר או אופק שיקומי וכן על כך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. נגזר על הנאשם עונש מאסר בן 11 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדין נ' מדינת ישראל (11.11.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן וגזר את עונשו למאסר בן 10 חודשים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלק חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

ת"פ 6188-04-19 מדינת ישראל נ' קולסניק (12.4.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד. לאור זאת קבע בית המשפט מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. לבסוף, גזר בית המשפט על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

ע"פ (תל-אביב) 11523-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובאיומים. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה, חנק אותה ובעט בה וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בשפתה העליונה, בצווארה, מאחורי האוזן ובעינה השמאלית. בהמשך, איים הנאשם עליה כי ירצח אותה וישב עליה מאסר עולם. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש כנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלוות. בית המשפט מצא לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם, עונש של צו של"צ בהיקף של 140 שעות, לצד מע"ת וצו מבחן. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.4.2020) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בכך שסטר לבת זוגו בפניה, בעט בגופה מספר פעמים, חנק אותה מגרונה והטיח אותה למיטה תוך שתפס בגרונה ועשה כן מספר פעמים, וגרם לה לחבלות בדמות שריטות והמטומות בכל חלקי גופה. במקרה אחר סטר בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בנוגע לשני האישומים כנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

ת"פ (ת"א) 59630-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.5.2019) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם תקף את המתלוננת על רקע שתיית אלכוהול לרעה בכך שהכה אותה באמצעות ידיו ורגליו בפניה ובפלג גופה העליון. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת דימום מאפה, שריטות בצווארה ובידיה וסימנים אדומים בידיה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומצא לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום,

האריך את המאסר המותנה, צו מבחן ושל"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

ת"פ (ירושלים) 15543-03-17 מדינת ישראל נ' פלוני (5.11.2020) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלוננת, בנוכחות בנותיהן הקטניות ואחייניתה של המתלוננת, על רקע חשדו כי זו מנהלת רומן, בכך שמשך בשערותיה, הטיח את ראשה בארון, וכן הכה מכת אגרוף בפניה. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת חבלה בפניה, שטפי דם מתחת לארובת העין ואדמומיות בלחיים. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הנע בין מאסר למשך מספר חודשים על דרך עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 35, נעדר עבר פלילי, שלא נמצא בקשר עם המתלוננת, תוך התחשבות בחלוק הזמן, שמעוניין ליטול חלק בהליך הטיפול, שהינו משמורן מלא לבנותיו, עונש מאסר למשך 60 ימים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

38. לרשימה ארוכה זו אצרף את פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה: רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.9.2017); ת.פ. 948-09-19 מדינת ישראל נ' אבו סלימאן (1.12.2019); ת.פ. 65359-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני (10.9.2019); ת.פ. 43174-09-20 מדינת ישראל נ' שוורץ (6.12.2020); ת.פ. 62882-02-20 מדינת ישראל נ' אבו צעלוק (5.7.2020); ת.פ. 41595-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (12.5.2014).

39. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם פגע במי שהייתה חברתו, קטינה ילידת 2001, צעירה ממנו בחמש שנים, ובזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ולביטחונה. הנאשם נהג כלפיה באלימות פיזית ובשתי הזדמנויות שונות, הוא השפיל אותה וביזה אותה בפני אחרים. באישום הראשון, האחרון בזמן, והוא החמור מבין השניים לטעמי למרות שלא נגרם נזק פיזי למתלוננת. מדובר באירוע אלים ומתמשך, ובכל שלב הייתה לנאשם ההזדמנות לחדול ממעשיו הרעים, אך המשיך בשלו מבלי לראות את הפגיעה והכאב שגרם למתלוננת. הנאשם החל במעשיו הפסולים במהלך נסיעה ברכב, הוא חנק את המתלוננת, אחז בצווארה ולא הרפה, גם כאשר החלה בוכה וניסתה להתנגד לו. רק כאשר חברתה ע.ג. הזיזה את ידו, הוא חדל ממעשה זה. בהמשך ולבקשת הנאשם, הרכב נעצר בתחנת הדלק. וגם כאן נקט הנאשם באלימות, הפעם נגד רכוש. הוא היכה מכת אגרוף בדלת זכוכית של החנות עד שזו התנפצה מעוצמת המכה. בהמשך הנאשם והמתלוננת המשיכו בנסיעה, עצרו בבית אביו ולאחר מכן הלכו לקיוסק שנמצא סמוך למקום. אז, באותן הנסיבות מצא הנאשם לנכון לקחת למתלוננת את הטלפון הנייד מבלי שהבחינה בדבר וסירב להחזירו על אף בקשותיה. כשהעיזה פנים וניסתה לקחת מידו את הטלפון הוא דחף אותה והטיח את ידה על ברזל שמצא בסמוך ועזב את המקום במונית כאשר הטלפון בחזקתו. המתלוננת וחברתה נסעו אחר הנאשם אשר עזב את המקום במונית, וכאשר נעצר סמוך לביתו, נטל אבנים והשליך על רכבה של ע.ג. ואיים על המתלוננת איום בוטה "אני אפוצץ אותך". ובאישום השני (הראשון בזמן) תקף הנאשם את המתלוננת בבית אימו, הכה אותה בפניה ובגופה. ובפעם זו מעשיו של הנאשם גם הותירו חבלות על גופה של המתלוננת, בדמות שטפי דם כפי שאפשר להבחין בתמונות, שרק למרבה המזל לא הצריכו טיפול רפואי (ע/ת3).

40. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע כעתירתה הראויה של המאשימה, את מתחם העונש 18-8 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

41. אפתח פרק זה ואומר כי שקלתי בכובד ראש את המלצת שירות המבחן להורות על ענישה צופה פני עתיד לצד עונש של"צ, אך המלצה זו לא אוכל לקבל. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.11.2018); רע"פ 4472/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016); רע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013)). אנמק.

42. הנאשם יליד 1996 הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו בפני בית המשפט והיה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר וחשוב מכך, הודאה זו חסכה את עדותה של המתלוננת. ואולם, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, כעולה מהתסקיר הראשון. אזכיר, הוא הודה בשבירת דלת הזכוכית ובאיומים שהשמיע כלפי המתלוננת כמו גם בזריקת האבנים ועל אלו הביע צער וחרטה. אך לא הודה בתקיפת המתלוננת, דחיפתה והטחת ידה בברזל, הוא גם לא הודה באישום השני. מנגד, עובר לטיעון לעונש, הוא מצא לפצות את המתלוננת בסכום של כמה אלפי שקלים ויש בכך ללמד כי חל שינוי בתפיסתו והוא מכיר כיום טוב יותר בפגיעה בה.

43. על אף גילו הצעיר של הנאשם, הוא אינו נותן את הדין לראשונה בחייו. מגיליון הרישום הפלילי עולה כי הוא הורשע בבית דין צבאי בגין עבירה של העדר מהשירות ונידון לחודש מאסר. ובשנת 2016 עמד לדין בגין עבירות תקיפה סתם והיזק לרכוש. המעיין בכתב האישום יגלה כי גם שם היה מדובר באירוע אלים ומתמשך במהלכו תקף את מי שהייתה בת זוגו משך שנה ומחצה. בהליך זה, המאשימה ובית המשפט נהגו בנאשם במידת הרחמים ובאופן חריג נמנעו מהרשעתו והוא חויב לחתום על התחייבות להימנע מעבירה.

44. בחינת עברו הפלילי של הנאשם לצד נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין, מלמדים על נאשם אשר פעל באופן אלים, אגרסיבי, וחסר גבולות וזאת על רקע שימוש לרעה באלכוהול, ולפיכך רמת סיכון להישנות עבירות אינה מבוטלת והיא אינה מוגבלת למתלוננת. המאשימה ובית המשפט כאמור לא מיצו עם הנאשם את הדין וניתנה לו הזדמנות לחזור לחיים נורמטיביים והוטל עליו לחתום על התחייבות בלבד. אך הנאשם המשיך בהתנהגותו האלימה וביצע את העבירות בגין נותן את הדין בחלוף כשנתיים מסיום ההליך הקודם. לא רק שעונש קודם לא השיג את אפקט ההרתעה כמצופה והוא לא הוביל את הנאשם לשנות את דרכיו, אלא שניכרת הסלמה במעשיו האלימים כנגד בת זוג אחרת צעירה ממנו בחמש שנים. העובדה כי לא היה בעונש קודם להשיג ההרתעה, מחייבת לטעמי שינוי גישה והטלת עונש הולם שיהיה בו לשקף לנאשם את חומרת מעשיו.

45. נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם וההליך הטיפולי בו שולב כפי העולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני באת כוחו. בקצרה. הנאשם בחור צעיר אשר גדל בתנאי מחסור חומרי ונוכחות מוגבלת של דמויות הוריות, שלקח על עצמו אחריות לטפל בצרכי הבית אך טרם גיבש זהות יציבה ומבוססת, מתמודד עם קשיים רגשיים והתפקודיים, בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ומתקשה להבין את משמעות מעשיו אך הביע נכונות לבחון את התנהלותו. במהלך המשפט הוא נפגע קשות בתאונת דרכים בשעה שרכב על אופנוע ונזקק לניתוח, ולאחר מכן הוגבל בתנועה והוא התקשה במישורים רבים בחייו. על אף שמדובר בעבירות אלימות בין בני זוג שבוצעה על רקע שימוש באלכוהול, שירות המבחן לא סבר כי יש צורך בטיפול בתחומים אלו, שכן לטעמו בבסיס העבירות זהות לא מגובשת של

הנאשם.

46. בהתאם למוטיבציה אותה הביע הנאשם וצרכיו הטיפוליים הוא הופנה לתוכנית הלאומית "יתד" שמטרתה לסייע לצעירים לממש זכויותיהם, לסייע בסיפוק צרכים, פיתוח אישי ושילוב מתאים ונכון בקהילה. בהמשך שולב בקבוצה לצעירים הפועלת בשירות המבחן. למעשה במהלך כשנה וחצי הנאשם נמצא בקשר טיפולי כזה או אחר. תחילה שולב במפגשים קבוצתיים ונחשף לתכנים מתחומים שונים. הנאשם שמר על קשר טיפולי עם עו"ס מתוכנית יתד וכן עם שירות המבחן. נכון שבמהלך התקופה הוא נעדר מהטיפול בשל מצבו הבריאותי, אך לא רק. כפי העולה מהתסקיר השביעי גם בחודשים האחרונים הנאשם התקשה לשמור על רצף טיפולי והעמקה בו, אך הוא ממשיך ומבטא רצון להימנע מהתנהגות בעייתית בעתיד.

47. זאת ועוד, מדיווחים שמסר הנאשם, חלה הטבה במצבו הבריאותי, במהלך השנתיים האחרונות הוא עבד במאפייה ומזה כחודשיים עובד בהתקנת תשתיות. כמו כן, הנאשם לאחרונה שולב בקבוצה טיפולית בתחום אלימות המתקיימת בימי ראשון בשעות הבוקר. לזאת אוסיף כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

48. התסקירים רובם ככולם נושאים אופי חיובי. ולצד זאת נראה כי שירות המבחן התקשה להעריך את רמת הסיכון, וכל שנכתב, ורק בתסקיר הראשון, כי "קיים סיכון מסוים להישנות התנהגות עוברת חוק". אפשר שהדבר נובע מכך שהנתונים בתסקירים השונים מבוססים על מידע שנמסר בעיקר מפיו של הנאשם לגורמי הטיפול השונים, שכן שירות המבחן לא שוחח עם המתלוננת וגם לא ניסה לשוחח עמה (ואגב, גם לא המאשימה). למותר לציין, כי מצב דברים בו קולה של נפגעת העבירה, קטינה, אינו נשמע, אינו ראוי.

49. מכאן ניכר כי השיקולים המרכזיים, שלא לומר הבלעדיים, שעמדו לנגד עיני שירות המבחן הוא גילו של הנאשם ומצבו הבריאותי שנגרם כתוצאה מתאונת הדרכים, בעוד שחומרתן של העבירות ותוצאותיהן נדחקו לקרן פינה. נכון כי מדובר בשיקולים חשובים, אך אין הם בלעדיים או מכריעים ולבטח אין יתר שיקולי הענישה ובהם גמול והרתעה נסוגים מפניהם. למותר להזכיר כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגזירת העונש.

50. מכל מקום, הערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד שמורה לבית המשפט. ותסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר בלבד. ובענייננו, בהינתן אופי העבירות ותוצאותיהן, הרקע לביצוען עברו הפלילי של הנאשם, לקיחת האחריות (החלקית), מלמדים על רמת סיכון שאינה מבוטלת. לצד זאת נכונה אני לקבל את הערכת שירות המבחן כי בהינתן העובדה כי לא נפתחו תיקים נוספים, ההליך הטיפולי והרצון אותו מביע הנאשם להמשיך הטיפול מלמדים על הפחתה ברמת הסיכון. וגם ישנו פוטנציאל שיקומי, אך ההליך הטיפולי עסק בעיקר בסוגיות הקשורות בגיבוש זהות, ורק לאחרונה השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום האלימות, ובהחלט ייתכן שאם הנאשם ימשיך בדרך זו רמת הסיכון תמשיך ותפחת, אך הדרך עוד ארוכה.

51. אכן חלפו שנים רבות מאז ביצוע העבירות, אך יש להביא בחשבון כי התמשכות ההליכים נעוצה גם

בעובדה כי ניתנו לנאשם הזדמנויות להעמיק בהליך הטיפול וגם בהזדמנויות שניתנו לו להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות, בשל השינוי במצבו הרפואי ומעורבותו בתאונת הדרכים כאמור.

52. בסיכומי של דבר, סיום ההליך בצו מבחן ושל"צ כהמלצת שירות המבחן אינו הולם את חומרת העבירות ותוצאותיהם, הרקע לביצוען, השלב בו נמצא התהליך הטיפולי, הערכת רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות ויתר הנתונים שפורטו לעיל. תוצאה זו גם לא הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם אשר עומד לדין זו הפעם השנייה בגין עבירות אלימות נגד בת זוג שנייה במספר, עבירות שבוצעו לאחר שבית המשפט נהג בו במידת הרחמים ונמנע מהרשעתו ונתן לו האפשרות לנהל חיים נורמטיביים.

53. בהינתן המקובץ, עתירה של המאשימה להטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, נוטה באופן משמעותי לקולה. ספק בעיני האם זהו המקרה בו יש מקום לסטות ממתחם העונש מטעמי שיקום ונראה כי השיקולים העיקריים אשר הובילו את המאשימה להקל עם הנאשם נעוצים בגילו ובמצבו הבריאותי עקב התאונה ומבלי שנעשה כל ניסיון לשוחח עם נפגעת העבירה. עתירתה של המאשימה כאמור נוטה במובהק לקולה, אך לא מדובר במקרה בו ישם בית המשפט עצמו יותר קטגוריה מהקטגוריה ויסטה לחומרה מעתירתה של המאשימה.

54. ועם כל ההבנה למצבו הבריאותי של הנאשם ולנסיבותיו האישיות, הרי שיש לנקוט בענישה ממשית ומוחשית, אך גם כזו שתאפשר המשך ההליך השיקומי. ואבהיר כי אלמלא היה הנאשם משתלב בהליך טיפולי אזי העונש שהיה נגזר היה חמור ובהרבה. ואזכיר כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית (רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)).

תוצאה

55. אחר כל אלו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 8.5.2022. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה מחוז מרכז ביום 27.6.22 בשעה במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת סמים ואלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריא.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.

ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ אשר ישולם לע.ת.1. הפיצוי הופקד בקופת בית המשפט ואין צורך בהפקדה נוספת.
צו כללי למוצגים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, במעמד הצדדים.